

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Szentegyház-utca 41. szám.
Telefon-szám 586.

Hirdetéseket jutányos árban fővételnek:

az „Előre” kiadóhivatalában,

Ajtai K. Albert könyvnyomdájában
(Deák Ferenc-u. 4. sz.)

és Radlos Sándor könyvkereskedésében
(Szentegyház-u. 1. sz.)

ELŐRE

Megjelenik naponként, délután,
vasárnap kivételével.

Egy szám ára 2 fillér.

Előfizetés egy hónapra:

helyben (házhoz hordva) — 80
vidékre (postán) 1— korona.

A Deák-párt kortesfogása.

Vigyázzanak a választók!

A »Kolozsvári Friss Ujság«, amelynek szavahihetőségére Apáthy István nyílt szövege fényesen rácsúszott, mai számában azt írja vastag betűvel, hogy Kreutzer Lipót Deák Albert javára lépett vissza. A leghitelesebb helyről szerzett információk alapján jelentjük ki, hogy ez az állítás teljesen légből kapott, alaptalan ráfogás s arra való, hogy a Kreutzer-párti szavazó-polgárokat befolyásolják. Kreutzer Lipót, mint az »Előre«-ben is közzé tett nyílt levélből kitűnik, személymegnevezése nélkül kizárólag függetlenségi jelölt javára lépett vissza azzal a kifejezett tendenciával, hogy a kolozsvári I. kerületben a függetlenségi lobogó jusson diadalra. Ezt a nyílt levelet azonban, épp úgy, mint annak idején a dr. Apáthy István levelét, a »Kolozsvári Friss Ujság« nem közölte.

Kolozsvár képviselőt választ.

Ki a vivát?

Kolozsvárnak sohase volt olyan izgalmas képviselőválasztása, mint a mai napi, amidőn négy jelölt lépett küzdőterre a mandátumért. A várost szokatlan nagy élénkség uralja. Fellobogóztak bérkocsik, száguldó autók egymást kergetik a forró aszfalton, hogy segédkezet nyújtsanak a nagy alkotmányos harcban azoknak, akik mellé elszegődtek. Különösen eleven élet uralkodik a Mátyás király-téren és az Unió-utcában, a Vigadó előtt, ahova a szavazatszedő küldöttségek vannak elhelyezve. A városháza és a Vigadó előtti teret katonaság, csendőrség és rendőrség foglalja el, de alig van rájuk szükség, mert a közönség és a szavazók a legszebb rendben járulnak az urna elé.

A választás reggel 9 órakor kezdődött el, de eleinte oly lanyha volt az érdeklődés, hogy délelőtt 10 óráig a két választási teremben mindössze alig adtak le 42 szavazatot. Legelső szavazóképen a városszerte ismerős Ozorai bácsi jelentkezett, a ki dr. Deák Albertre adta le szavazatát. Ugyancsak Deák Albert javára esett a következő szavazat is, a dr. Lévy Józsefé. Az ötvenedik szavazatot Engelbrecht Mihály mechanikus adta le szintén Deák Albert javára, a ki a Vigadó termében állandóan vezet.

Az alatt künn az utcán ugyancsak lázas kíváncsisággal várják a választás eredményét. Mindenki mohón kérdegeti és találgatja a bekövetkező esélyeket, melyek egyik vagy másik párt javára, avagy hátrányára előadódhatnak.

Gyászkeretbe foglalt papirlapokat repítenek a kíváncsiak sorai közé, a kik kinos meglepetéssel olvassák a furcsa kis szöveget.

Annak viszonzásául, hogy Kecskeméthy István Feilitzsch Ártur első megválasztásával részavazott, most adta le Feilitzsch Ártur báró szavazatát Kecskeméthy Istvánra!!! Így néz ki ez a híres negyvennyolcas!!!

Csakhogy a Kecskeméthy híveit már késő eltántorítani. Valamennyien elzárva vannak a külvilágtól és mint jámbor bárányok az akolban, mitsem tudnak a künn odalgó farkasok támadásáról. Őket, a hidelveiket már erősen megdolgozta Benedek tiszteletes uram és ezért már nem is igen hallgatnak Irsayra, az aranyszájú papra, aki pedig Hevessi Józsefnek szeretné általnyújtani az I. kerületi mandátumot. Ez a hidelvei földészta dőntötte el a választás sorsát.

A figyelmes szemlélő mindjárt észrevehette, hogy e lelkes csapat révén holtbizonyosra nyert ügye van Kecskeméthy Istvánnak. És valóban, alighogy leadhatták szavazatukat a hidelvei földészek, mindjárt megkapó élénkség költözött be a választási terembe és jó sok született, a kik tippeket is hajlandók voltak ajánlani egy egy »biztos« jelölt győzelmére. Fogadást azonban alig kötöttek, mert senki se bizott a maga jelöltje szerencséjében.

Délelőtt 11 óráig 251 szavazatot adtak le, a melyből:

Kecskeméthyre esett	133,
Deák Albertre	54,
Hevessire	45,
Böhm Mihályra	19

szavazat.

Körülbelül ily arányban nyomultak elő a pártok ezután is, kivéve a Böhm pártját, a mely délelőtt 11 órakor már csaknem elérte sőt túlhaladta a vezető Kecskeméthy-pártot is.

Délután 1 órakor így oszlottak meg a szavazatok:

Kecskeméthy István	256.
Böhm Mihály	195.
Deák Albert	106.
Hevessi József	96.

A Hevessi-pártban elriasztó fejtelenség uralkodik, a melyet különösen a Deák-pártiak sok szerencséjével kihasználnak a maguk javára. A Hevessi-szavazóit elfogják és befolyásolják, hogy az utolsó percben csapjon át a Deák-párt táborába. Folyik az etetés-ítetés. Sok szavazó ittas fővel akar az urna elé járulni, a honnan a rendőrség visszatéríti. Még egy kis parázs verekedés is történt az udvaron két ittas atyafi között, a kik nem tudnak megegyezni az iránt, hogy kire szavazzanak. Szuronyos katonák alig tudják helyreállítani a megbontott rendet azért, hogy a Vigadó udvarát fegyveres erővel kitisztítsák.

Lapunk zártakor a küzdelem heve tetőpontra hág. A Böhm-párt teljesen kimerült, a Deák- és Hevessi-párt pedig most kezdő leszavaztatni nagyobb turnusait. Kecskeméthynek állítólag még tekintélyes hátréde van, de bizonyosat senki se tudhat ebben az iránytalan küzdelemben, a mely csodával határos meglepetéseket is hozhat.

Délután 3 órakor így alakultak a választás esélyei:

Kecskeméthyre	340
Böhm Mihályra	301
Deák Albertre	195
Hevessi Józsefre	192

szavazatot adtak be összesen.

A szavazatok most már mindinkább gyérülnek, az elnök fél 5 órára tüzte ki a zárórát. A beavatottak az eddigi eredményből azt következtetik, hogy Kecskeméthynek semmiképen sem lesz abszolút többsége és így az I. kerületi mandátum legközelebb pótválasztás alá kerül Kecskeméthy és Böhm Mihály között.

Kaland a Királyhágón.

Automobil, mint detektív.

Elfogták a tolvajt.

Tegnap déltájban a váradí országuton robogott Kolozsvár felé az »Előre« csinos kis automobíljája, amely oly gyorsan vált népszerűvé azóta. Szerkesztőnk és a gépész ültek benne. Budapestről indultak reggel. Amint a Királyhágó tövébe érnek Tótós falu határában hevesen integet és kiabál utánuk egy bocskoros atyafi, akit a gyors iramban észre sem vettek, hogy az út szélén talpal.

Megálltak hát, bár sietős volt az utjuk. Igen gyászbaborult ember volt az Istenadta! Popu Mitruj, mert így hitták, könnyes szemmel panaszkolta el, hogy bizony nagy kár esett a vagyonkájában. Egy tehénkét hajtott fel reggel a városba. Akadt is rá vevője, tíz forint híjján ki is fizette a vételárát. A míg ő a céduláért járt a jegyzőnél, az alatt a szemfüles vevő elkötötte a tehenet és se szó, se beszéd elvezette a vásárról. Arrajáró vásárosok látták is a tolvajt, a mint a lopott tehenet maga előtt hajtotta fel a hegynek. Megesett az utasok szíve a kárvalott szegény emberen s maguk közé ültetve a jámbort hajrá! üzőbe vették a tolvajt. A könnyű fehér gépecske úgy repült a 20 fokos emelkedésen felfelé, mint egy kiterjesztett szárnyu nagy madár. Az egyszerű oláh embernek, a ki még soha olyan ördöngős masinán nem ült, el is állott még a lélekzete is, úgy meg volt szep-penve a nagy gyorsaságtól. Körülbelül egy negyedórai rohanás után mely alatt tíz kilométernyi utat futottak be a nyaktörő meredeken, megpillantották a tehéntolvajt, a ki a zakatoló ördögcsékér láttára ijedtében azt hitte, hogy maga a sáttánfejedelem zakatol a nyomában. Nem is kellett rászólni, a maga jószántából megállt az út közepén a poruljárt tehéntolvaj és úgy hányt a keresztet magára. A mikor utasaink leszálltak és kérdőre vonták: szó nélkül átadta Popunak a 10 forint tartozását. Pénze annak az nem volt elég, mert hát az öklét is kiserette volna próbálni a tolvaj hátán. Csak az automobil utasainak közbelépésére mentette meg a poruljárt tehéntolvajt a tetteges bántalmazástól. Az bizonyos, hogy soha többé észébe nem jut embertársait

megrövidíteni, mert tán még ma is abban a hitben van, hogy maga a sátán hozta a kárvallozt Popot a nyomába.

fi purgerek Ausztria pártján.

Pozsony város követeli a bécsi villamost.

— Telefonjelentés. —

Nehéz időkben soha sem számíthatott a magyar a hazai nemzetiségek támogatására. Hiába borítottunk fátyolt a szomorú negyvennyolcas eseményekre, nem magyarajku polgártársaink mindig élénk emlékezetünkbe hozzák azokat. A legújabb hitszegés Pozsony, vagy az ő módjuk szerint Pressburg város magyarul alig dadogó purger-törvényhatóságának cselekedete. Hála a függetlenségi párt magatartásának a nemzeti kormány egy része által is támogatott pozsony-bécsi villamosvasut ügyét az országgyűlés elődázta, a mennyiben bővebb megfontolás végett a közgazdasági bizottsághoz utalta, a honnan remélhetőleg nem fog épen kikerülni. S most mit tesznek a mi Bécshez szító pozsonyi polgártársaink? Összeültek a kupaktanácsba s a városi törvényhatóság ülésén, Bittó főispán elnöke alatt elhatározták, hogy a kormányhoz küldöttséget küldenek, a Házhoz memorandumot terjesztenek be a pozsony—bécsi villamos kiépítésének megsürgetése, siettetése végett. Mert hát a német sógorék Ausztriához huznak s most még nagyon messzinek találják Bécsét Pozsonytól. Megakarják hát kurtítani az időt, amely alatt szerelmes testvéreikhez eljuthassanak. De hát nem oda Buda! Nem a pozsonyiak rokonérzésére dönt ebben az országéletébe mélyen vágó kérdésben. Mert a becsületes magyareMBER nem akarhatja, hogy ezen vasuti vonal révén az amugy is fél német Északnyugati felföld, a Csalóköz és a termékeny kis magyar Alföld Bécsnek legyen kiszolgáltatva. S Pozsonyból, az ősi koronázó városból Bécs külvárosa legyen, mert Lueger uraimék Gross-Wienről, Nagy-Bécsről álmodoznak! Csak osztrák gazdasági érdekeket szolgálna a villamos és ezért a kormánynak semmi szín alatt se szabad ebben a kérdésben eddigi álláspontjából engednie, a melyet amugy is csak egy néhány becsületes függetlenségi képviselő hosszas agitációja után fogadott el.

Feltámadt sirjából.

A ki halála után is él.

— Telefonjelentés. —

Kisberkeny nógrádmegyei község határában 1903. július havában lösebbekkel borítva találtak egy 30—32 évesnek látszó asszonyt. A halott testét valósággal szitaszerűvé lőtték a tettesek s valószínűnek tűnt, hogy a gyilkosságot többen követték el. Az asszony holttestét bevitték a faluba, közszemlére tették ki s azonnal jelentkeztek emberek, a kik a halottban Berkenyei Annát, a falu egyik tehetős gazdájának eltűnt feleségét ismerték fel. A vizsgálat megindult, meggyeszte egyébről se beszéltek, mint a titokzatos gyilkosságról, le is tartóztattak egy sereg embert, a gyilkosságot azonban senkire se tudták rábizonyítani s Berkenyei Annát a falu általános részvéte mellett eltemették Kisberkeny temetőjében.

Multak az esztendőök. A berkenyi gyilkosság csak a balassagyarmati törvényszék aktáiban élt már — egyébként elfelejtette mindenki. Most aztán váratlan fordulat történt. Berkenyei Anna tegnap este visszaérkezett Kisberkenyre. A halottnak vélt asszony friss egészségben, meghízva jött vissza falujába és kővé meredten hallgatta meggyilkoltatásának történetét.

Berkenyeiné előadta, hogy ez előtt három évvel azért hagyta el lakhelyét, mert fia, apja ha-

lála után rosszul bánt vele s gyötörte, kinozta. Végre is megunta a sok szenvedést s elutazott Pozsonymegyébe rokonaihoz. A gyilkossági ügyről semmit se tudott. A titokzatos halottat most exhumálni fogják.

Vissza a pénztárral!

A megyei önkormányzat megerősítése.

— Telefonjelentés. —

Napokkal ezelőtt hirt adtunk Andrássy készülöben levő törvénytervezetéről, mely a megyei pénztárak visszaállítására vonatkozik. Az új törvényjavaslatot az októberi tárgyalások kezdetén fogja a belügyminiszter betérjeszteni. A nyári szünetben ennek a javaslatnak a kidolgozása lesz a belügyminiszter legelsőbb feladata.

A kötött marsrutával utnak indult kormány tudvalevőleg szabad kezet kapott a belügyek terén. A helyett azonban, hogy az általános választói joggal nyugtatná meg az elégedetlen politikai frakciókat, „alkotmánybiztosítékok” néven védőbástyákat épít. Az alkotmánybiztosítékokról már irtunk egyszer, sajtópert vártt érte nyakunkba a kir. ügyész, épen azért erről a témáról már csak a bíróság előtt beszélünk. De anynyi bizonyos, hogy jogos a kérdés, vajjon a kormány már is félti pozícióját vagy nem érzi magát eléggé szilárdnak?

A vármegyei pénztárak visszaállításával még nem lesz holdog a magyar. A vármegyei önkormányzat a lefolyt darabant idők alatt is megmutatta, hogy az összetartás és együttérzés szelleme él a magyarföldön, ugy a vármegyei pénztárak nélkül is érvényesülhet a „nemzeti ellenállás”. Épen azért nagyon felesleges munkát végez a belügyminiszter még ha figyelemre méltó is akciója. Mert ugy áll a dolog, hogy sokkal fontosabb belügyi reformokra kellene szentelni a vakációt. Az adózás terén oly igazságtalanságok uralkodnak, hogy más európai állam alig tűrné meg a kisemberek ily mérvű kizsákmányolását, mint a hogy a magyar földön az állam nevében végzik. A katonai szolgálat redukálása nemcsak emberies, de törvény volna. Lefelé az ország alkotmánya biztos a támadásoktól. Felfelé hamarabb lehetne féltani az alkotmányt. Lefelé erős. De felfelé — elégge láttuk — nem védi az országot ez a papiros alkotmány.

A belügyminiszteriumban már minden előkészületet megtettek az esetre, ha az országgyűlés a vármegyei pénztárak visszaállításáról szóló javaslatot elfogadná. A törvény 1907. január 1-én lépne életbe. A járási számvevőségeket megszüntetnék. Sőt a pénztárak átadása miatt már megindultak a tárgyalások Andrássy mint belügyminiszter és Wekerle, mint pénzügyminiszter közt.

UTOLSÓ ÓRÁBAN.

Fővárosi tudósítónk távirati és telefonjelentése.

Kossuth nem megy Bukarestbe.

Budapest, 1906. aug. 7. (Saját tud.) Politikai körökben kellemetlenül fogadták azt a hírt, hogy Kossuth nem megy Bukarestbe. Általában nagy reményekkel néztek Kossuth leutazásának elébe, mert Lueger után nagyon célirányos lett volna, ha magyar részről valamely politikus leutazott volna a bukaresti kiállításra.

Meneztetett főispán.

Budapest, 1906. aug. 7. (Saját tud.) A hivatalos lap mai száma közli, hogy a király Székely György brassói főispán lemondását elfogadta.

Kitüntették a granicsár fiát.

Budapest, 1906. augusztus 7. (Saj. tud.) A hivatalos lap mai száma közli, hogy a király gróf Khuen-Héderváry Sándornak, a

sötét emléktű granicsár gróf fiának a *karász marási* címet adományozta.

Gróf, nem gróf?

Budapest, 1906. auguszt. 7. (Saját tud.) Szápáry Pál gróf, volt fiumei kormányzó megcáfolja ama híreket, melyek szerint őt valamelyes rokonság fűzné a minap öngyilkossági kísérletet elkövetett ifjuhoz.

A gyorsfőző áldozata.

Budapest, 1906. augusztus 7. (Saj. tud.) Juhász Róza, Szondy-utcai cselédleány ma reggel a kávé főzéskor felborította a borszesz lámpát. A kiömlő égő szesz ruhájára ömlött. Pár perc alatt a szerencsétlen leány oly súlyos égési sebeket szenvedett, hogy életbenmaradásához kevés a remény.

A spanyolországi hajókatasztrófa.

Budapest, 1906. augusztus 7. (Saját tud.) Madridból jelentik, hogy a *carpadeniai* révihivatal közlése szerint a *Gyria* hajótörésénél közel hatszáz ember vesztette életét. Közülök 345 olasz, 100 osztrák s egyéb nemzetiségű 155. A tizenkilenc szerencsésen megmenekült egyén kilétét még nem sikerült megállapítani.

Felelős szerkesztő: Dr. Partos Kornél.

Kiadja: A Szerkesztőség.

NYILTTÉR. *)

MAGYAR LESZÁMITOLÓ ÉS PÉNZVÁLTÓ BANK

ERDÉLYRÉSZI FIÓKOSZTÁLYA

Kolozsvár, Mátyás király-tér 29. sz.

(Bánffy-palota.)

A nyári idényre a magán pénztárak (safe deposit) használatára 3 havi időtartamra

külön bérletet nyit.

Már 10 kor. csekély díjért rekeszek bérelhetők.

A fürdőző és elutazó közönségnek ajánlja hitelleveleit és utalványait a világ minden piacára.

Törlesztéses jelzalog kölcsöneit bérházakra és földbirtokra a legversenykésebb feltételek mellett.

Tőkebefektetésre saját kibocsátású

4°/_o-os zálogleveleit

melyek katonai házassági biztosítékra a legalkalmasabbak.

Rónai mulató, Szálloda

Fedett helyiség! Eső ellen teljesen védve!

MA és mindennap új szenzációs műsor.

Uj! Uj! Uj!

Tizianello Isa francia- és angol énekesnő.

Fiedler I. T. a legjobb magyar hasbeszélő.

Darvay Rózsi nemzetközi átváltozó táncosnő.

Montuana Elvira, nemzetk. ének és táncosnő.

Riza Giza, énekesnő.

Grünau M., komikus.

Nádai Jolán, énekesnő.

Dóri Giza, énekesnő.

Kováts A., humorista.

Csillag M., énekesnő.

Naponta 2 nagy kacagtató bohózat.

115 Francia zenekar. 35—*

Belépti díj 1 kor. — Kezdeté fél 9 órakor. Szigorú családi műsor.

Magyar konyha és tisztán kezelt borok. Pontos kiszolgálás.

A n. é. közönség kegyes pártfogásáért esedeznek

Rónai János, igazg. tulajdonos.

Jaulus és Gündör, művezetők.

* E rovatban közöltekért nem vállal felelőséget a Szerkesztőség.